

PIGE-SPEJDERNE

UDGIVET AF ²DEN BY TROP

Redaktør: ESTRID OTT, Ribegade 3, 4. Kbhvn. Ø.

Nr. 7

Søndag den 15. September 1918

1918

BREV FRA EN GAMMEL SPEJDER

—o—o—o—

Fra Hellerup Troppens forhenværende Tropsfører Frk. Sonja Witzansky (nuv. Fru Bjerring) har Bladet modtaget et Brev skrevet i Migive i Frankrig.

Fru Bjerring skriver:

Det gør mig ondt, at jeg ikke kan fortælle jer noget om de franske Pige-spejdere, som jeg har lovet, men i den Tid jeg var i Paris, såå jeg ikke en eneste.

Maaske kan det interessere jer at høre om det danske Hospital i Paris, som jeg havde Lejlighed til at se.

Det er en smuk Bygning, uden for hvilken det danske Flag er hejst — jeg blev saa glad, da jeg såå det —

Mange stakkels Saarede har paa dette Hospital faaet den bedste og kærligste Pleje.

De Saarede er mærkværdigt taalmodige, aldrig hører man en Klage — og dog er der mange der har gennemgaaet frygtelige Lidelser.

En fransk Soldat havde i fem Døgn ligget uden Hjælp, før Ambulancen fandt ham. En Kugle havde lammet hele hans Legeme, saa han var ude af Stand til at tale eller raabe om

Hjælp og ude af Stand til at røre sig.

Til alt Held var han kommet til at ligge med Hovedet ned mod en Vandpyt, som i disse fem frygtelige Døgn blev hans eneste Næring.

Dette er kun et enkelt Eksempel; der var mange af de andre Saarede paa det danske Hospital, der havde gennemgaaet lige saa meget — men de bar det alle med Smil.

I kan tro, jeg har oplevet meget, siden jeg forlod Danmark i April Maaned.

Først var der Turen Kristiania—Bergen. Den var nu slet ikke morsom, og jeg fik meget lidt at spise.

Saa var der min Fart i Torpedobaad over Nordsøen. Den var endnu værre, — jeg holder ikke af at tænke paa den.

Vejret var rædsomt, Storm og Regn ustandseligt. Vi var 6 i den Kahyt, hvor jeg laa — og alle var vi frygtelig søsyge.

Vi maatte klamre os krampagtigt til Køjerne for ikke at blive slynget ud paa Gulvet, og imens såå vi Børde, Stole, Æsker og Kofferter flyve rundt med et øredøvende Spektakel.

Jo, det var to forfærdelige Nætter. I London var jeg 5 Dage og i Paris

23 Dage sammen med min Mand, der nu er ved Fronten.

Nu er jeg i Migive, og her er meget smukt. For Tiden ser man dagligt Bønderne drage op i Bjergene med deres Kvæg — et baade smukt og morsomt Syn.

Til Slut mange Hilsner til mine gamle Spejderkammerater i Danmark.

Sonja.

Desværre er Fru Bjerrings Mand nu blevet saaret af en Granatsplint i Siden og i Benet, saa hun har forladt Migive, ledsaget af en fransk Officer, for at pleje sin Mand paa Lasarettet.

Red.

VÆR BEREDT

„Kom ind!“

Vera sad dybt begravet i den bløde Lænestol og læste en spændende Roman, der fik Haarene til rejse sig paa hendes Hoved.

„Kom ind!“

Det var selvfølgelig Per, hvorfor kunde han dog ikke komme ind af sig selv.

„Kom ind, kom ind!“

Hun vendte et Blad og saå op fra Bogen. Saa rejste hun sig med et Suk og gik hen og lukkede op.

Der var ingen. Hvorfor skulde hun dog altid drilles af Per. Nu stod han selvfølgelig *paa Lur et eller andet Sted*, henrykt over at have faaet hende lokket bort fra den spændende Bog.

Hun lukkede Døren og gik hen til Vinduet.

Det øsede ned. — Det var irriterende. — Men selvfølgelig — altid skulde det regne om Søndagen. I det Vejr kunde hun ikke en Gang gaa ned i Haven og plukke sig et Æble; — hun fik pludselig en vanvittig Lyst til at bide i et Æble.

Nu bankede det igen.

Ikke Tale om, at hun vilde lukke op, hun vilde da ikke gøre sig helt til Grin.

Hun gav sig til at tromme med Fingrene mod Ruden og fløjtede sagte.

Pludselig holdt hun inde og stirrede ned paa Vejen.

Hvem i al Verden var dog det, der vandrede dernede i det frygtelige Vejr?

Det var jo Pigespejderne. Hun kendte tydeligt Ellen og Ingrid.

Hun aabnede Vinduet.

„Hej, Ellen! Ingrid! hvor skal I hen?“

Aa, det var sandt, de maatte vist ikke snakke, naar de gik i Geled. — Tænk, at de gad.

Nu kom Frk. Larsen — Veras Gymnastiklærerinde og Spejdernes Tropsfører — netop forbi Vinduet.

Hun nikkede venligt til Vera.

„Vi skal ud at tænde Baal, vil du med?“

Baal? I Regnvejr? Nej, Tak, det skulde Vera dog ikke have noget af.

Hun smækkede Vinduet i.

Det blev dog værre og værre med de Spejdere. Forleden Dag saå hun dem svømme rundt nede paa Badeanstalten med alt Tøjet paa, og i Dag vilde de tænde Baal i Regnvejr — i en stor Vandpyt vel sagtens for at gøre det sværere, for det var vel det det gjaldt om.

Men nu bankede det igen.

„Aah, du er da ogsaa utaalelig Per ned din evindelige Banken, jeg véd udmærket godt, det er dig, saa du kan lige-saa godt spare dig Ulejligheden.“

Mon han da aldrig vilde holde op med sine Drillerier; hun trængte til at være alene med sin Bog, men hvor skulde hun gaa hen? Hun kunde jo gaa op paa Loftet, ja, det var da en Idé.

Hun skyndte sig op ad Trappen, Per var ikke til at se; han havde vist ikke lagt Mærke til hende.

Sæt han spildte hele sin Eftermiddag med at banke paa hendes Dør, aah, hvor skulde hun drille ham ved Middagsbordet.

Hun aabnede Døren ind til Tørreløftet. Her kunde hun ikke være. Loftet var ganske tomt, Per vilde straks opdage hende.

Saa gik hun hen til Pulterkammerdøren, den var laaset.

Men Nøglen hang nede i Køkkenet. Det var et Øjeblik's Sag for hende at faa fat i den.

Hun fik Døren op. Du milde! Sikken et Roderi! Naa, saa meget desto bedre, her maatte hun da kunne finde et ordentligt Skjulesed. Hun laasede Døren af indefra, stak Nøglen i Lommen, skrævede over et Par gamle Stole, en Kulkasse og en Gyngehest og fandt hen til en mørk Krog mellem et Klædeskab og Væggen.

Men mon hun kunde se at læse her.

Jo, det gik da, naar hun blot holdt Bogen, saa Lyset fra det lille Vindue kunde falde ned paa den.

Nu vilde hun gøre sig det rigtig hyggeligt. Hun fik fat i et gammelt Tæppe, som hun satte sig paa, Klædeskabet tjente som Rygstød og et Par store Kofferter blev stablet ovenpaa hinanden og stillet foran hende. Saa havde hun en lækker Hule.

Hun sendte Per en venlig Tanke og gav sig i Lag med Bogen.

— — — — —
Hun havde vel læst en Time eller saa, da hun pludselig hørte listende Trin udenfor Døren.

Hun lyttede.

Se saa, nu havde Per nok opdaget hendes Krigslist og var ude for at finde hende. Men han havde søgt hele Huset igennem, inden han kom her op.

Han tog i Døren. Ha—ha—ha, narret lille Ven, den var nok laaset.

Hun smilede skadefro.

Saa, nu fik han sine Nøgler frem. Det var da irriterende, at Drengene altid samler paa Nøgler. Sæt han nu havde en, der passede.

Naa, den første Nøgle passede ikke, det var da heldigt, saa prøvede han en anden, samme Resultat — en tredje — og nu en fjerde.

Gud véd, hvormange Nøgler han havde, hun syntes, han blev véd i det uendelige. Der var vist en, der passede, nu gik Døren op.

Hun lagde sig flat ned paa Gulvet og hørte ham komme listende ind.

Det var da forbavsende, hvor stille han kunde bevæge sig frem, mon han gik paa Strømpesokker?

Hun tittede frem over den øverste Koffert for at se ham.

Hurtig dukkede hun Hovedet og blev liggende musestille, hun vovede knapt at trække Vejret af Skræk — det var ikke Per —.

Hendes Hjerte stod næsten stille af Rædsel, det var en fremmed Mand — en Tyv.

Det var hende umuligt at samle sine Tanker — aldrig i sit Liv havde hun været saa Angst.

Sæt han opdagede hende — og myrdede hende — hvad skulde hun dog gøre?

Gid han dog vilde gaa, pyt med hvad han stjal, blot han vilde skynde sig — dette her *var* ikke til at holde ud.

Men han blev. Han gav sig aabenbart god Tid.

Skulde hun give sig til at skrige og hvine? Maaske vilde de andre høre hende — men hun kunde ikke — det var umuligt at faa en Lyd frem.

Hun kom til at tænke paa, hvor ofte hun havde hørt Ingrid ønske, hun kunde faa Lejlighed til at fange en Tyv; ja, Ingrid havde sikkert ikke været bange, havde hun siddet her i Krogen, hun kunde altid finde paa Raad.

Hun mærkede, at han flyttede et Par Stole og trak et eller andet frem; nu kom han hen imod hendes Krog. Hendes Hjerte gav sig til at hamre saa voldsomt, at hun næsten var bange, han skulde høre det.

Han var saa tæt ved, at hun kunde høre ham trække Vejret.

Nu greb han fat i den øverste Koffert. Aldrig vilde hun kunne glemme denne store, sorte Haand med de flade, brede Negle og nu

„Vera, Vera hvor er du henne?“

Stemmen kom nede fra Køkkendøren.

Haanden slap sit Tag, hun hørte en Raslen af Nøgler, en Ed.

„Saa for Pokker, hvad var det nu for en Nøgle, der passede?“

Som et Lyn for det gennem hendes Hoved: han vil laase Døren af indvendig fra, men det *maa* ikke ske, det maa ikke saa kom Ingrid springende op ad Trapperne.

Spejdere, I er nu stillet overfor en vanskelig Situation. Kan I klare den? Sidst gjaldt det om at finde og forbinde „Pjevs“, denne Gang er det en Tyv, der skal fanges.

Vil det lykkes Vera og Ingrid at faa fat i ham? Hvem véd. Maaske har de Hjælpere tæt ved. Det kunde jo tænkes, at Troppe var vendt hjem fra Baaltændingen, og at Frk. Larsen havde sendt Ingrid ind til Vera med en Besked, medens den øvrige Trop ventede ude paa Vejen; paa den anden Side kunde det jo ogsaa tænkes, at Ingrid var sendt hen hos Vera for at laane noget, Spejderne havde glemt, kont — det lyder utroligt — eller a, der er mange andre Muligheder. Bladet udsætter en Præmie paa 5 Kr. for den bedste Løsning, der maa være Redaktionen i Hænde senest den 18. ds.

KARTOFFEL-KONKURRENCEN

—o—o—

Som bekendt har Chefen udsat en Præmie til den Trop, der har høstet flest Kartoffler.

For Sommerkartofflernes Vedkommende indsendes derfor Rapport senest 1. Oktober, for Vinterkartofflernes Vedkommende senest 15. November til Chefen.

Rapporten skal give Besked om:

1. Hvormange Spejdere findes i Troppe.
2. Hvormange har gennemsnitligt deltaget i Arbejdet.
3. Hvor stort et Areal er dyrket. (Angives i □ Meter).
4. Hvormange kg Kartoffler er lagt.
5. Hvormange kg Kartoffler er høstet.
6. Hvor stor er Troppens Indtægt.

EFTERAAKSTURNERINGEN AFLYST

—o—o—

Divisionschefen for Kjøbenhavns Division Frk. Dalhoff-Nielsen meddeler, at den paatænkte Efteraarsturnering i Forbindelse med et Førerkursus, er blevet aflyst grundet paa Omstændighederne.

For det første vil Skolerne rimeligvis — som Følge af den forlængede Sommerferie — stryge Efteraarsferien, og dernæst har en Del af Førerne Landet over beklaget sig over, at deres Virksomheder hindrede dem i at deltage, da de ikke kunde skaffe sig Ferie, og endelig har flere Troppe klaget over det korte Varsel, der hindrede en grundig Træning.

Turneringen tænkes derfor i Stedet afholdt til Foraaret, rimeligvis i Paaskeferien.

PATRULJESYSTEM FOR PIGESPEJDERE

af

Miss Agatha Blyth,

Præsident for Pigespejder-Førernes Lærskole.
Paa Dansk ved Fru Signe Krag.

—o—o—

(Fortsat).

Med andre Ord: „Ørnene“ træner — og de træner maaske efter en større Maalestok, end de vilde have gjort, hvis de ikke skulde paa-Besøg hos „de hvide Roser“.

Denne Gang vil „de hvide Roser“ vise, at de forstaar at være Værter, de tilbereder deres Gæster et lækkert Aftensmaal, hvortil de selv har gjort alle Indkøb og de laver selvfølgelig ogsaa selv den varme Ret og Teen med de lækre hjemmebagte Kager.

Med indbyrdes Patruljebesøg er Maalet dobbelt.

For det første bidrager Besøgene stærkt til at udvikle Patruljens Individualitet, og for det andet forøger de Spej-

dernes tekniske Kundskaber, samtidigt med at Patruljerne paa deres smaa Rejser lærer nye Egne at kende og vinder sig nye Kamerater.

Kapitel XIV.

Vanskeligheder.

En Tropsfører, der er naaet til dette Sted, vil muligvis tænke ved sig selv: „Jeg er fuldstændig klar over, at Troppen bør deles i Patruljer, Patruljesystemet er absolut at foretrække, og jeg véd, at mange udmærkede Troppe er indrettet efter det System, men — — *min* Trop kan ikke uddannes paa den Maade.“

Og hun finder mange Grunde til at gaa frem paa en anden Maade.

Hendes Spejdere er dvaske, eller de kommer fra splittede Hjem, Afstanden fra den ene Spejders Bolig til den andens Bolig er uhyre lang, det vilde være umuligt at gaa denne Vej i de mørke Vinteraftener.

En anden Fører finder, at de ældste Spejdere volder for megen Vanskelighed, hos en tredie Fører er det de yngste, det er galt med, og en fjerde Tropsfører kan ingen ordentlige Patruljeførere skaffe — jo, der er utallige Vanskeligheder.

Lad os slaa det fast med det samme:

Ingen Trop vil blive god, hvis den ikke følger Spejderchefens Anvisninger. Vi kan jo straks blive enige om, at alle Tropsførere er usædvanlige Kvinder, der arbejder med usædvanlige Pigebørn under usædvanlige Betingelser og — med særlige Vanskeligheder.

Det er netop Charmen. Bevægelsen i sig selv er særegen, den virker inspirerende, men den kræver den originale og hjælpsomme Oplæring og Organisation efter Patruljesystemet.

Endelig kan en Tropsfører sige:

„Jeg tror paa dette System, men jeg har for mange Aar siden sat Troppen i Gang efter mit eget System, og nu er det umuligt at forandre, kunde jeg blot begynde forfra, saa vilde jeg arbejde paa en ganske anden Maade,“ men det er aldeles ikke forsent at begynde, det er al-

drig for sent. Selvfølgelig vil det volde en Del Vanskelighed i Begyndelsen at omorganisere Troppen, men Tropsføreren bør „tage“ disse Vanskeligheder, hun vil ikke fertryde det.

De vanskelige Pigebørn vil lettere kunne udvikles og blive gode Karakterer, naar de staar under en Jævnaldrende, end naar de vejledes af en Voksen.

Den Jævnaldrende vil ganske vist ikke saa godt som den Voksne forstaa Spejdernes Karakter, men hun vil ved sit gode Eksempel kunne paavirke dem. De vil uvilkaarlig drage Sammenligning med sig selv og deres jævnaldrende Patruljefører, og de vil forstaa, at naar *hun*, der jo dog ikke er ældre, end de selv er, kan være saa storartet, som hun er, ja — saa kan de ogsaa selv.

De vanskelige Karakterer skal opdrage sig selv, ingen anden end de selv kan gøre dem til Spejdere, til virkelige Spejdere.

Uniformen er det ydre Tegn paa, at man er Spejder, men Uniformen er ikke nok, kun de Pigebørn, der er besjælede af den rette Spejderaand, kan siges at være Spejdere.

Den rette Følelse af Spejderaanden kommer ikke paa en Dag eller paa en Uge, men den udvikles langsomt, efterhaanden som det gaar op for Spejderen, *hvad* Meningen med Spejdersport er, og efterhaanden som hun ved at iagttage de Kammerater, der er besjælede af den rette Spejderaand, faar Lyst til at efterligne dem.

Kapitel XV.

Hvorledes man starter en Trop paa Patruljesystemet.

Enhver Fører, der har Erfaring i Spejderarbejdet, vil kunne give en ny Fører et godt Raad med paa Vejen.

„Begynd smaat“. Disse to smaa Ord siger meget. En Fører begynder sjældent med for faa Pigebørn, men hun begynder ofte med alt for mange.

I de forrige Kapitler er fremhævet, at det gælder at give Patruljeførerne og Korporalerne en videre Tanke og større Kund-

skaber end de menige Spejdere, de kommanderer, og dette Maal maa Føreren have for Øje lige fra Begyndelsen.

Vi tænker os, at den vordende Fører har holdt et Møde med Pigeboern fra hendes Klub; hvis hun er Lærerinde, med Elever fra hendes Klasse, eller maaske slet og ret med Pigeboern fra hendes Omgangskres.

Det er lykkedes hende, dels ved selv at tale til Pigeboernene, og dels ved at faa gamle Spejdere og Spejdervenner til at tale til dem, at faa dem til at forstaa Meningen med Spejdersport.

(Hun kan f. Eks. faa Divisionschefen eller en Tropsfører af Divisionen til at tale for Pigeboernene.)

Nu fortæller hun dem, at det er hendes Mening at oprette en Trop om en 3—4 Maaneder og beder alle, der har Lyst til at være med, at indtegne sig med det samme.

Hun faar Navn, Adresse, Telefon, Forældres Stilling, Skole eller Virksomhed, Fødselsdag og Aar opgivet.

Derpaa udvælger hun 8—10 af de mest opvakte Pigeboern og begynder Uddannelsen.

Efter 14 Dages forløb beholder hun kun de 6. Disse bestaar saa Rekrutprøven og aflægger Spejderløftet. Hvorpaa de har Ret til at bære Uniform.

Nu begynder Prøverne til 2den Klasse.

Den Tid, det tager en Spejder at blive 2den Klasse, afhænger af hendes Alder, Opdragelse og Omgivelser. Saa saare 2den Klasse Prøven er bestaaet, sætter Føreren sig i Forbindelse med de øvrige Pigeboern, og efter at de 6 er udnævnt til Patruljeførere og Korporaler, oprettes Troppen, helst ved en lille Højtidelighed.

Selvfølgelig maa Tropsføreren ved Vælg af Førere tage Hensyn til, hvormange Spejdere, der har indmeldt sig. Patruljerne maa ikke gerne være paa over 8 Spejdere eller under 6, saa hun maa saa vidt muligt sørge for at vælge et saadant Antal Førere, at disse Tal holdes efterretteligt.

Nogle Tropsførere vil maaske foretrække først at indtegne de menige Spejdere, naar Patruljeførerne og Korporalerne er uddannet.

Men dette er forkert.

Hvis Føreren straks indtegner Spejderne, opnaar hun, at de faar en 3—4 Maaneder til at tænke Sagen igennem.

De vil rimeligvis fortælle deres Familie og Bekendte, at de er indmeldt i Korpsen, de vil faa Lejlighed til at høre en Del Kritik over Spejdersport, maaske vil de ogsaa blive drillet.

Resultatet vil være, at flere af Pigeboernene maaske trækker sig tilbage, men de, der bliver, vil være de bedste, de ivrigste og de, der er mest begejstrede for Spejdersagen og har størst Lyst til at give sig i Lag med Spejderarbejdet.

Troppene bør aldrig bestaa af flere end 40 Spejdere, melder der sig flere, bør Troppen deles i to Troppe, idet 1ste Assistent udnævnes til Tropsfører.

Herved opnaas, at den enkelte Trop vil anstrenge sig til det yderste for at blive den dygtigste, og ligesom Patruljekonkurrencer tjener til at dygtiggøre den enkelte Spejder og skabe Samhold i Patruljen, vil Tropskonkurrencer tjene til at skabe Samhold mellem alle Patruljer i Troppen, og Tropsføreren opnaar endvidere ved at have en lille Trop, at hun kan lære hver enkelt Spejders Karakter at kende.

Inden Tropsføreren udnævner en Fører, bør hun paa det nøjagtigste indskærpe hende, de mange Pligter, hun faar, og hvad der ventes af hende, ikke alene af Troppen, men af Chefen og hendes Spejdersøstre.

Kun en Spejder, der med Iver og Interesse giver sig i Lag med sit Arbejde bør udnævnes.

Med andre Ord: Naar Føreren starter en Trop, maa hun sørge for, at Patruljeførere og Korporaler altid er foran deres Kammerater i Spejderkundskab og Spejderaad, saaledes at de kan være Eksempel for deres underordnede og lære dem, at de først og sidst skal være beredt.

DUELIGHEDSTEGNENE

•••••

Ved et Førermøde, der for nylig blev afholdt af Københavns Division, blev det ofte drøftede Emne, Duelighedstegnene, igen taget op til Behandling.

Man blev hurtig enig om, at det gjaldt om

1. At faa en ensartet Bedømmelse.
2. At faa en streng Bedømmelse inden for Divisionen.

Ved at lade Tropsførerne specialisere i Mærkearbejdet, saaledes at én Tropsfører f. Eks. eksaminerer alle de Spejdere inden for Divisionen, der skal have Signalgastmærket, en anden Tropsfører eksaminerer i Samaritermærket o. s. v., opnaas, at Fordringerne til Spejderne bliver de samme.

Som Forholdene hidtil har været, var man ingenlunde sikker paa, at 2 Spejdere, der var i Besiddelse af det samme Mærke, havde de samme Kundskaber.

At faa en streng Bedømmelse opnaas først og fremmest ved at lade Tropskassen betale Spejdernes Duelighedstegn.

Hidtil er denne Afgift blevet bestredet af Divisionskassen, dog saaledes, at Troppene har indbetalt 15 Øre for hver Spejder om Maaneden; nu derimod betaler Troppene kun 5 Øre til Divisionskassen, men skal som sagt selv betale Duelighedstegnene.

Endelig er det vedtaget, at *ingen* Spejdere kan faa Mærker med Udmærkelse uden en Eksamination af Divisionschefen efter Indstilling af en Tropsfører.

En nærmere Fortegnelse over, hos hvilke Tropsførere de forskellige Mærker tages, vil blive tilsendt Troppene.

TROPSDAGBØGER

•••••

Divisionschef Frk. Dalhoff-Nielsen har tildelt 1. Østerbro Trop en Præmie for Tropsføreren Frk. Karen Petersens ud-

mærket førte, ordentlige og rapportmæssige Dagbog for Troppens Sommerlejr 1918.

Den mønsterværdige Dagbog har cirkuleret blandt de øvrige Tropsførere i Divisionen.

Samtidig er 2. By Trop tildelt en Præmie for den morsomste Dagbog og de bedste Husholdningsregnskaber fra Troppens Sommerlejr 1918.

BREVKASSE

Redigeret af *Elisabeth Høygård-Nielsen*,
Carl Johansgade 6, 2. Kbhvn.

•••••

Kan man blive Spejder igen, naar man frivilligt har meldt sig ud?

En forhenværende Spejder.

Ja.

1) Er Navnet „Dannebrog“ tilladt en Patulje?

2) Bruger Pigespejderne Sportsstrømper?

3) Kan Spejdere indsende Billeder til Bladet?

To videlystne Patuljeførere.

1) Ja.

2) Nej.

3) En Kliché koster 10 Kr. Har de „to videlystne Patuljeførere“ selv Raad til at betale disse Penge, vil deres indsendte Fotografier komme i Bladet.

JOHANNES NEYE

Vimmelskaftet 28

RYGSÆKKE

til
Spejderbrug
Mange
Størrelser
og
Kvaliteter
fra
Kr. 2,50

VOR FRUE BOGLADE

Nørregade 13

CARL THRANE

Telefon 9612

Største Lager af danske, engelske, franske og tyske
Lærebøger og Skønlitteratur

Leverandør til de fleste Skoler og Læreanstalter

SPEJDERE !!

Dersom I vil sikre jer
en *Regnfrakke* til *gam-
mel Pris*, saa køb den
før 15. September.
Prisen stiger 25 pCt.
fra nævnte Dato. :: ::

SPEJDER-DEPOTET

NØRREGADE 14. KØBENHAVN K.

C. E. FRITZSCHE

KGL. HOFGLASHANDLER
AMAGERTORV 14

OZONITLAMPER

RENSER LUFTEN
FORTÆRER TOBAKS RØG

Kære Ven, Vestergade 27

Brillanter, Gulduhre og Smykker. Konkurrence umulig.

C. F. RICH & SØNNER'S KAFFE-SURROGATER

VERDENS BEDSTE
FRA NORDENS STØRSTE FABRIK

Udstyr for Spejdere

Bøgelund

Raadhusplads 2

Skarpe Lommeknive

= Jensen

Helmerhus